

# Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część L. — Wydana i rozesłana dnia 18. marca 1917.

**Treść:** (№ 115.—119.) 115. Rozporządzenie w sprawie zaprowadzenia czasu letniego w roku 1917. — 116. Rozporządzenie w sprawie utworzenia okręgów inspektoratów żywnościowych. — 117. Rozporządzenie, dotyczące rzezi bydła rogatego i świń. — 118. Rozporządzenie o czynszach dzierżawnych za ogrody im. Schrebera. — 119. Rozporządzenie w sprawie ustanowienia najwyższych cen za towary białane i lane.

## 115.

### Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 9. marca 1917

w sprawie zaprowadzenia czasu letniego w roku 1917.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

#### § 1.

W czasie od poniedziałku, dnia 16. kwietnia 1917, do poniedziałku, dnia 17. września 1917, zaprowadza się przez przełożenie czasu o jedną godzinę także w bieżącym roku czas letni.

Stosownie do tego zarządzenia posunie się zegary w dniu 16. kwietnia o godzinie 2. nad ranem dotychczasowego liczenia czasu o jedną godzinę naprzód, zaś w dniu 17. września o godzinie 3. nad ranem tego liczenia czasu, jakie rozporządzeniem niniejszem zaprowadzone zostało (czas letni), o jedną godzinę wstecz.

W dniu 17. września 1917 nad ranem otrzyma pierwsza godzina od 2. do 3. dodatek A a druga godzina od 2. do 3. dodatek B.

#### § 2.

Rozporządzenie to wchodzi w życie w dniu ogłoszenia

Clam-Martinić wlr.	Baernreither wlr.
Georgi wlr.	Forster wlr.
Hussarek wlr.	Trnka wlr.
Spitzmüller wlr.	Bobrzyński wlr.
Handel wlr.	Schenk wlr.
Urban wlr.	Höfer wlr.

## 116.

### Rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 15. marca 1917

w sprawie utworzenia okręgów inspektoratów żywnościowych.

#### § 1.

Dla inspekcyjnej służby żywnościowej, stworzonej rozporządzeniem Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 28. lutego b. r., Dz. u. p. Nr. 86, tworzy się następujące okręgi inspekcyjne:

1. okręg inspekcyjny:  
Wiedeń.
2. okręg inspekcyjny:  
obszar miast Wiener-Neustadt i Waidhofen nad Ybbs, tudzież powiaty polityczne Amstetten, Baden, Bruck nad Litawą, okolice Hietzingu, Lilienfeld, Melk, Mödling, Neunkirchen, Sankt Pölten, Scheibbs, Wiener-Neustadt.
3. okręg inspekcyjny:  
powiaty polityczne: okolica Floridsdorfu, Gänserndorf, Gmünd, Horn, Kornuburg, Krems, Mistelbach, Oberhollabrunn, Pöggstall, Tulln, Waidhofen nad Thaya, Zwettl.
4. okręg inspekcyjny:  
Austria powyżej Anizy.
5. okręg inspekcyjny:  
Solnogród.
6. okręg inspekcyjny:  
obszar miasta Gracu i powiaty polityczne Deutsch-Landsberg, Feldbach, okolica Gracu, Hartberg, Libnica, Radkersburg, Voitsberg, Weiz.
7. okręg inspekcyjny:  
powiaty polityczne Bruck nad Murem, Gröbming z ekspozyturą w Bad Aussee, Judenburg z ekspozyturą w Knittelfeld, Leoben, Liezen, Murau, Mürrzuschlag.
8. okręg inspekcyjny:  
obszar miast Cilli, Maribor, Ptuj, tudzież powiaty polityczne Cilli z ekspozyturą w Mozirje, Konjice, Ljutomer, Maribor, Ptuj, Brežice, Windischgraz.
9. okręg inspekcyjny:  
Karyntya.
10. okręg inspekcyjny:  
Kraina.
11. okręg inspekcyjny:  
Pobrzeże.
12. okręg inspekcyjny:  
Dalmacya.
13. okręg inspekcyjny:  
obszar miast Innsbruka i Bozen, tudzież powiaty polityczne Bozen, Imst, Innsbruck, Landek, Meran, Reutte, Schlanders, wreszcie Przedarulania.
14. okręg inspekcyjny:  
powiaty polityczne Briksen, Brunek, Kitzbühel, Kufstein, Lienz, Schwaz.
15. okręg inspekcyjny:  
obszar miast Rovereto i Trydentu, tudzież powiaty polityczne Ampezzo, Borgo, Cavalese, Cles, Mezzolombardo, Primiero, Riva, Rovereto, Tione, Trydent.
16. okręg inspekcyjny:  
obszar miasta Pragi i powiaty polityczne Beneszów z ekspozyturą w Włazimie, Czeski Brod, Brandys nad Łabą, Horzowice, Karlin, Kladno, Kralupy nad Wełtawą, Louny, Mielnik, Podiebrad z ekspozyturą w Nymburku, Przybram, Rakownik, Roudnice, Slany, Smichów, Selczany, Królewskie Winogrady, Žyžków.
17. okręg inspekcyjny:  
powiaty polityczne Asz, Błatna, Horszuv Tyn, Cheb, Klatowy, Kralowice, Ludice, Marienbad, Mies, Pilzno, Plana, Podborzany, Przemice, Rokycany, Tachów, Domažlice, Tepla.
18. okręg inspekcyjny:  
powiaty polityczne Budziejowice, Kamenice nad Lipą, Kaplice, Krumlów, Tyn nad Wełtawą, Milewsko, Jędrzychów Hradec, Pelhrzymów, Pisek, Prahatyce, Suszyce, Strakonice, Tabor, Trzeboń.
19. okręg inspekcyjny:  
powiaty polityczne Czasław, Chrudim, Niemiecki Brod, Chotieborz, Wysokie Myto, Humpolec, Jiczyn, Kolin, Kralove Hradec, Kutna Hora, Lauszkroun, Ledecz, Litomyśl, Nachod, Nowy Bydzow, Nowe Miasto nad Metują, Pardobice z ekspozyturą w Przelouc, Policzka, Rychnów nad Knieżną, Žamberk.
20. okręg inspekcyjny:  
obszar miasta Liberca i powiaty polityczne Czeska Lipa z ekspozyturą w Mimoniu, Broumów, Duba, Jablonne, Frydland, Jablonec nad Nissą, Vichlabi, Młody Bolestaw, Kralove Dwór nad Łabą, Mnichovo Hradisztie, Nowa Paka z ekspozyturą Horzice, Liberczec, Rumburk, Sluknow, Semily, Jilemnice, Trutnow, Turnów, Warnsdorf.
21. okręg inspekcyjny:  
powiaty polityczne Uście, Brůx, Duchcow z ekspozyturą w Bilinie, Lokiet, Falknow, Kraslice, Jachymów, Kadań, Karlsbad, Chomutow, Litomie-rzyce, Neydek, Przysecznice z ekspozyturą Vejprty, Zatec, Cieplice-Szanow, Dzieczyn z ekspozyturą w Czeskiej Kamenicy.

22. okręg inspekcyjny:

obszar miast Berna i Węgierskiego Hradyszcza, oraz powiaty polityczne Hustopeč, Boskowitz, Berno, Kyjow, Hodonin, Morawski Krumlow, Mikulow, Tisznow, Węgierski Brod, Węgierskie Hradyszcze. Wyszkwów.

23. okręg inspekcyjny:

obszar miast Iglawy i Znojma, oraz powiaty polityczne Daczice, Wielkie Międzyrzecze, Iglawa, Morawskie Budziejowice, Nowe Miasto, Trzebicza, Znojmo.

24. okręg inspekcyjny:

obszar miasta Ołomuńca i powiaty polityczne Beroun, Zabrzež, Holeszów, Litowel, Szumperk, Morawska Trzebowa, Ołomuniec, Prościejów, Rymarzów, Sternberg.

25. okręg inspekcyjny:

obszar miasta Kromieryża i powiaty polityczne Kromieryż, Morawska Ostrawa, Hranice, Mistek, Nowy Jiczyn, Przerów, Wołoskie Międzyrzecze, Wsetin.

26. okręg inspekcyjny:

Śląsk.

27. okręg inspekcyjny:

obszar miasta Krakowa i powiaty polityczne Biała, Bochnia, Chrzanów, Kraków, Myślenice, Oświęcim, Podgórze, Wadowice, Wieliczka, Żywiec.

28. okręg inspekcyjny:

powiaty polityczne Brzesko, Dąbrowa, Kolbuszowa, Łañcut, Mielec, Nisko, Pilzno, Przeworsk, Ropczyce, Rzeszów, Tarnobrzeg, Tarnów.

29. okręg inspekcyjny:

powiaty polityczne Brzozów, Gorlice, Grybów, Jasło, Krosno, Limanowa, Nowy Targ, Nowy Sącz, Strzyżów.

30. okręg inspekcyjny:

obszar miasta Lwowa i powiaty polityczne Cieszanów, Gródek Jagielloński, Jarosław, Jaworów, Lwów, Mościska, Rawa ruska, Sokal, Żółkiew.

31. okręg inspekcyjny:

powiaty polityczne Dobromil, Drohobycz, Lisko, Przemyśl, Rudki, Sambor, Sanok, Skole, Stary Sambor, Turka.

§ 2.

Dla każdego z tych okręgów inspekcyjnych ustanawia się inspektora żywnościowego.

Tenże ma swą siedzibę:

- dla 1. okręgu inspekcyjnego we Wiedniu,
- dla 2. okręgu inspekcyjnego w Wiener-Neustadt,
- dla 3. okręgu inspekcyjnego we Wiedniu,
- dla 4. okręgu inspekcyjnego w Lincu,
- dla 5. okręgu inspekcyjnego w Solnogradzie,
- dla 6. okręgu inspekcyjnego w Gracu,
- dla 7. okręgu inspekcyjnego w Leoben,
- dla 8. okręgu inspekcyjnego w Cilli,
- dla 9. okręgu inspekcyjnego w Celowcu,
- dla 10. okręgu inspekcyjnego w Lublanie,
- dla 11. okręgu inspekcyjnego w Tryeście,
- dla 12. okręgu inspekcyjnego w Zadarze,
- dla 13. okręgu inspekcyjnego w Insbruku,
- dla 14. okręgu inspekcyjnego w Insbruku,
- dla 15. okręgu inspekcyjnego w Trydencie,
- dla 16. okręgu inspekcyjnego w Pradze,
- dla 17. okręgu inspekcyjnego w Pilźnie,
- dla 18. okręgu inspekcyjnego w Budziejowicach,
- dla 19. okręgu inspekcyjnego w Pardubicach,
- dla 20. okręgu inspekcyjnego w Libercu,
- dla 21. okręgu inspekcyjnego w Brüx,
- dla 22. okręgu inspekcyjnego w Bernie,
- dla 23. okręgu inspekcyjnego w Iglawie,
- dla 24. okręgu inspekcyjnego w Ołomuńcu,
- dla 25. okręgu inspekcyjnego w Morawskiej Ostrawie,
- dla 26. okręgu inspekcyjnego w Opawie,
- dla 27. okręgu inspekcyjnego w Krakowie,
- dla 28. okręgu inspekcyjnego w Tarnowie,
- dla 29. okręgu inspekcyjnego w Nowym Sączu,
- dla 30. okręgu inspekcyjnego we Lwowie,
- dla 31. okręgu inspekcyjnego w Samborze.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi natychmiast w życie.

Höfer wlr.

117.

**Rozporządzenie Kierownika Ministerstwa Rolnictwa w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 15. marca 1917,**

**dotyczące rzezi bydła rogatego i świń.**

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274,

zarządza się na czas nadzwyczajnych stosunków, wywołanych stanem wojennym, co następuje:

### § 1.

Krów, cielie i świń, które znajdują się w tak wysoko posuniętym stanie brzemennym, iż stan ten widocznym jest dla osób, zajmujących się chowem, sprzedają lub rzezią bydła, nie wolno — poza wypadkiem rzezi z konieczności — sprzedawać na rzeź ani też bić.

Taksamo nie wolno — poza wypadkiem rzezi z konieczności — sprzedawać na rzeź ani zabijać cieląt, które nie okazują jeszcze znamion dojrzałości, to jest ośmiu zupełnie wykłutych, jędrnemi dziąslami otoczonych zębów siecznych i wygojony pępek.

Zawarty w § 1. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 6. lipca 1916, Dz. u. p. Nr. 211, zakaz rzezi świń na tłuszcz aż do wagi 60 kg od sztuki i świń na mięso aż do wagi 40 kg od sztuki pozostaje i nadal w mocy.

### § 2.

Kto zwierzęta wymienione w § 1. rodzaju sprzedaje na rzeź albo dopuszcza do rzezi, lub też w inny sposób działa wbrew przepisom tego rozporządzenia, będzie karany przez polityczną władzę powiatową grzywną do 5000 koron, względnie aresztem do sześciu miesięcy, o ile nie ma zastosowania kara surowsza.

Prócz tego może polityczna władza powiatowa zarządzić w razie potrzeby odpowiednie umieszczenie lub także sprzedaż odnośnych zwierząt, sprzedanych wbrew postanowieniom § 1. na koszta i niebezpieczeństwo właściciela.

Jeżeli przekroczenie popełnione zostanie w wykonywaniu przemysłu, można nadto, o ile zachodzą wymogi § 133. b, ustęp 1., lit. a, ustawy przemysłowej, odebrać uprawnienie przemysłowe.

### § 3.

Postanowienia § 1. nie mają zastosowania do zwierząt, sprowadzonych na rzeź z zagranicy, ani do zwierząt, bitych z konieczności.

### § 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenie ministeryalne z dnia 9. września 1916, Dz. u. p. Nr. 298, oraz zarządzenia politycznych władz krajowych, wydane na zasadzie § 3. tegoż rozporządzenia.

Clam-Martinić wlr.

Urban wlr.

Höfer wlr.

## 118.

# Rozporządzenie Kierownika Ministerstwa rolnictwa, Ministra sprawiedliwości i Ministra robót publicznych z dnia 16. marca 1917

## o czynszach dzierżawnych za ogrody im. Schrebera.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, rozporządza się, co następuje:

### § 1.

Tytułem czynszu dzierżawnego za grunta, które w małych kawałkach mają być oddane do użycia na ogrody, osobiście przez gospodarzy uprawiane (ogrody im. Schrebera), tudzież za same takie kawałki gruntu nie wolno z przytoczonymi poniżej ograniczeniami umawiać się o wyższy czynsz dzierżawy, aniżeli o taki, jaki w czasie od dnia 1. października 1913 do dnia 30. września 1916 płacono przeciętnie za takie same lub podobne grunta w tej samej okolicy.

Ponad tę miarę wolno umawiać się o wyższy czynsz dzierżawy tylko o tyle, o ile to jest uzasadnione podwyższeniem danin publicznych, które nastąpiło po dniu 30. września 1916 i ma być ponoszone od odnośnego gruntu przez wydzierżawiającego.

Przy poddzierżawie można podwyższyć czynsz dzierżawy o taką kwotę, jaka od dopuszczalnego według 2. ustępu podwyższenia głównego czynszu dzierżawnego przypada przy równomiernym rozdziale na grunt poddzierżawiony.

Za nakłady, poczynione na żądanie dzierżawcy, można umówić odpowiednie podwyższenie czynszu dzierżawnego, chyba że były one potrzebne do utrzymania wydzierżawionego gruntu w stanie, zdatnym do użytku.

### § 2.

Za czynsz dzierżawy po myśli niniejszego rozporządzenia należy uważać całą kwotę, jaka ma być płacona za używanie gruntu, wraz ze wszystkimi, pod jakimkolwiek tytułem uiszczanymi należnościami ubocznymi.

## § 3.

O ile umówiony czynsz dzierżawny przewyższa miarę, dopuszczalną według § 1., jest układ nieważnym. Kwoty, zapłaconej dobrowolnie, można żądać z powrotem wraz z ustawowemi odsetkami. Roszczenia o zwrot nie można się zrzec z góry. Roszczenie o zwrot przedawnia się w ciągu roku.

## § 4.

Postanowienia §§ 1. do 3. mają także zastosowanie do istniejących umów, zawartych przed wejściem tego rozporządzenia w życie, lecz po dniu 30. września 1916, o tyle, że czynsz dzierżawny zniża się za czas po ogłoszeniu tego rozporządzenia do miary dopuszczalnej według § 1.

## § 5.

Wydzierżawiający może umowę o dzierżawę oznaczonych w § 1. gruntów lub kawałków gruntów wypowiedzieć tylko z ważnych przyczyn.

Za ważną przyczynę należy w szczególności uważać, jeżeli

1. dzierżawca zalega z zapłatą czynszu dzierżawnego ponad zwyczajny czasokres dodatkowy albo

2. wzbrania się zgodzić na dopuszczalne (§ 1.) podwyższenie czynszu dzierżawnego, albo

3. robi z rzeczy wziętej w dzierżawę znacznie szkodliwy użytek (§ 1118. p. ks. u. c.) albo

4. wydzierżawiający poniósłby z dalszego trwania umowy dzierżawnej oczywiście niestosunkową szkodę.

Jeżeli przeciw wypowiedzeniu wniesiono — zarzuty, ponieważ nie ma ważnej przyczyny do wypowiedzenia, to ma wypowiadający udowodnić, że taka przyczyna istnieje.

## § 6.

O dopuszczalności podwyższenia czynszu dzierżawnego rozstrzyga na wniosek wydzierżawiającego albo dzierżawcy ten sąd powiatowy, w którego okręgu leży wydzierżawiony grunt, a to w postępowaniu niespornem po wysłuchaniu osób wywiadowczych, obznajomionych z odnośnymi stosunkami. Rozstrzygnięcia nie można zaczepić żadnym środkiem prawnym, ale można je na wniosek zmienić ze skutecznością dla nowego terminu czynszu dzierżawnego. Wnioski o zmianę rozstrzygnięcia, nie oparte na nowych faktach, można bez poprawy odrzucić.

Właściwy sąd powiatowy rozstrzyga również o tem, czy odnośny grunt należy uważać za ogród im. Schrebera.

## § 7.

Jeżeli skargę wniesiono o zapłatę czynszu dzierżawnego i jeżeli pozwany zarzuca, że czynszu w tej wysokości nie wolno było umawiać po myśli § 1., albo jeżeli dzierżawca podniósł zarzuty przeciw wypowiedzeniu, uzasadnionemu tem, że dzierżawca nie zgadza się na podwyższenie czynszu dzierżawnego, to ma sąd, jeżeli nie ma jeszcze przed sobą rozstrzygnięcia według § 6., przerwać postępowanie i zażądać rozstrzygnięcia właściwego sądu. powiatowego (§ 6.) co do dopuszczalnej wysokości czynszu dzierżawnego. Po nadejściu tego rozstrzygnięcia należy podjąć z urzędu postępowanie.

## § 8.

Kto dla celów obejścia albo udaremnienia postanowień tego rozporządzenia podaje nieprawdę lub nie podaje wszystkiego, będzie karany przez polityczną władzę powiatową, a tam, gdzie istnieje rządowa władza policyjna, przez tę władzę, grzywną do pięć tysięcy koron albo aresztem do sześciu miesięcy.

## § 9.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, a w dniu 31. grudnia 1918 traci moc obowiązującą.

Clam-Martinic wtr.

Trnka wtr.

Schenk wtr.

## 119.

## Rozporządzenie Ministra handlu z dnia 17. marca 1917

w sprawie ustanowienia najwyższych cen za  
towary blaszane i lane.

Zmieniając rozporządzenie ministeryalne z dnia 28. kwietnia 1916, Dz. u. p. Nr. 124, zarządza się na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, co następuje:

## § 1.

Ceny najwyższe dla sprzedaży naczyń z emaliowanej blachy stalowej, naczyń z lanego żelaza

powleczonej cyną, jak również z surowego, wygładzonego wewnątrz żelaza, kotłów do prania i innych podobnych kotłów, zmienia się w sposób uwidoczniiony w dołączonych wykazach I do IV.

Sprzedawcy mają dołączyć te nowe wykazy do dotychczasowych wykazów cen najwyższych, które według przepisu rozporządzenia ministeryalnego z dnia 23. września 1915, Dz. u. p. Nr. 285, mają być wyłożone w lokalach sprzedaży.

Nowe wykazy należy nabyć również u władz politycznych I. instancji.

Innych postanowień przytoczonego rozporządzenia ministeryalnego obecne rozporządzenie nie dotyka.

### § 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

**Urban wlr.**

## Wykaz I.

### Zmienione najwyższe ceny naczyń z emaliowanej blachy stalowej (towary handlowe i towary o średniej wadze).

Na zasadzie rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. marca 1917, Dz. u. p. Nr. 119.

Jako ceny najwyższe obowiązują stopy, przytoczone pod „A“ w wykazie cen najwyższych (I) dołączonym do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 23. września 1915, Dz. u. p. Nr. 285, z podanymi poniżej dodatkami lub potrąceniami:

#### 1. przy handlu hurtownym we fabryce

- |  |                                  |
|--|----------------------------------|
| a) dla naczynia o średniej wadze z dodatkiem w wysokości . . . . . | 15 <sup>0</sup> / <sub>0</sub> , |
| b) dla towaru handlowego z potrąceniem w wysokości . . . . .       | 20 <sup>0</sup> / <sub>0</sub> ; |

#### 2. przy drobnej sprzedaży do rąk publiczności

- |  |                                  |
|--|----------------------------------|
| a) dla naczynia o średniej wadze z dodatkiem w wysokości . . . . . | 50 <sup>0</sup> / <sub>0</sub> , |
| b) dla towaru handlowego z dodatkiem w wysokości . . . . .         | 5 <sup>0</sup> / <sub>0</sub> .  |

W ustanowionych cenach najwyższych mieszczą się koszty zwyczajnego handlowego opakowania.

Z różnicy, wynikającej z porównania powyższych cen najwyższych ustanowionych dla sprzedaży hurtownej we fabryce a takichże cen dla drobnej sprzedaży, należy się jedna trzecia część handlarzowi hurtownemu, to jest odsprzedającemu, który kupił towar bezpośrednio w fabryce.

## Wykaz II.

### Zmienione najwyższe ceny szczególnie ciężkich, emaliowanych naczyń ze stalowej blachy.

Na zasadzie rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. marca 1917, Dz. u. p. Nr. 119.

Jako ceny najwyższe obowiązują stopy, przytoczone w wykazie cen najwyższych (II), dołączonym do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 23. września 1915, Dz. u. p. Nr. 285, z podanymi poniżej dodatkami:

1. przy sprzedaży hurtownej w fabryce z dodatkiem w wysokości . . . . . 10<sup>0</sup>/<sub>0</sub>,
2. przy drobnej sprzedaży do rąk publiczności z dodatkiem w wysokości . . . 50<sup>0</sup>/<sub>0</sub>.

W ustanowionych cenach najwyższych mieszczą się koszty zwyczajnego handlowego opakowania.

Z różnicy, wynikającej z porównania powyższych cen najwyższych ustanowionych dla sprzedaży hurtownej we fabryce a takichże cen dla drobnej sprzedaży, należy się jedna trzecia część handlarzowi hurtownemu, to jest odsprzedającemu, który kupił towar bezpośrednio w fabryce.

## Wykaz III.

### Zmienione ceny najwyższe emaliowanych naczyń z lanego żelaza.

Na zasadzie rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. marca 1917, Dz. u. p. Nr. 119.

Jako ceny najwyższe obowiązują stopy, przytoczone pod „A“ w wykazie cen najwyższych (III), dołączonym do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 23. września 1915, Dz. u. p. Nr. 285, z podanymi poniżej dodatkami lub potrąceniami:

#### 1. przy handlu hurtownym w fabryce

- a) dla naczynia wewnątrz i zewnątrz emaliowanego z dodatkiem w wysokości . . . 10%,  
 b) dla naczynia tylko wewnątrz emaliowanego z potrąceniem w wysokości . . . 15%;

#### 2. przy handlu drobnym do rąk publiczności

- a) dla naczynia wewnątrz i zewnątrz emaliowanego z dodatkiem w wysokości . . . 50%,  
 b) dla naczynia tylko wewnątrz emaliowanego z dodatkiem w wysokości . . . 10%.

W ustanowionych cenach najwyższych mieszczą się koszta zwyczajnego handlowego opakowania.

Z różnicy, wynikającej z porównania powyższych cen najwyższych ustanowionych dla sprzedaży hurtowej we fabryce a takichże cen dla drobnej sprzedaży, należy się jedna trzecia część handlarzowi hurtownemu, to jest odsprzedającemu, który kupił towar bezpośrednio w fabryce.

## Wykaz IV.

### Najwyższe ceny naczyń żelaznych (z blachy stalowej), powleczone cyną i szlifowanych, oraz kotłów do prania.

Na zasadzie rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. marca 1917, Dz. u. p. Nr. 119.

Koron za kilogram

#### A. Naczynie żelazne (z blachy stalowej), powleczone cyną

w handlu hurtownym w fabryce . . . . .	4·10
w handlu drobnym do rąk publiczności . . . . .	5·30

#### B. Naczynie żelazne (z blachy stalowej), na zewnątrz nieszlifowane o szlifowanym wewnątrz

w handlu hurtownym w fabryce . . . . .	2·50
w handlu drobnym do rąk publiczności . . . . .	3·20

#### C. Kotły do prania, do wygotowywania owoców, gotowania paszy i kotły polowe itp., emaliowane lub cynkowane

w handlu hurtownym w fabryce . . . . .	2·65
w handlu drobnym do rąk publiczności . . . . .	3·55

W ustanowionych cenach najwyższych mieszczą się koszta zwyczajnego handlowego opakowania.

Z różnicy, wynikającej z porównania powyższych cen najwyższych ustanowionych dla sprzedaży hurtowej we fabryce a takichże cen dla drobnej sprzedaży, należy się jedna trzecia część handlarzowi hurtownemu, to jest odsprzedającemu, który kupił towar bezpośrednio w fabryce.